

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ เช้า

ธรรมไม่เกรงใจใคร

เวลาจะพูดธรรมปุจฉาธรรมมันจะไปไม่ได้แล้วเดี๋ยวนี้ละ เมื่อวานนี้ไปเทศน์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ยังคงยั้งชั่งนะ ได้ชั่วโมงหนึ่ง ไปงานแรกก็ไม่พูดอะไรเลย พูดนิด ๆ หน่อย ๆ เพื่อถนอมลมไว้สำหรับจะเทศน์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็เทศน์ได้ถึงชั่วโมงเมื่อวาน เราก็อุตสาหะพยายามช่วยเหลือโลกเต็มกำลังในวิถีใดที่ควรจะเป็นไปได้แห่งไหน ๆ เราก็พยายามสอน กำลังอ่อนลงก็ถนอมอะไรไว้เพื่อจุดใหญ่จุดสำคัญ ๆ เกี่ยวกับโรคทางภายใน ถ้าธรรมตามันก็ไม่มีอะไร นี้โรคมันอยู่ภายใน เวลามันจะเป็นขึ้นมา มันเป็นอย่างนั้น

เราอยากให้เมืองไทยเราที่เป็นชาวพุทธนี้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง เราเตือนเสมอ สอนเสมอ ในสิ่งที่ดีงามแก่เราที่เป็นชาวพุทธ ควรจะนำไปฟังและปฏิบัติตาม จะเห็นผลเป็นความสงบร่มเย็น ถ้าปล่อยไปตามกิเลสนี้แล้วตายจริง ๆ นะ ตายทั้งเป็น ๆ ไป ละ กิเลสจะไม่ไว้หน้าใคร มันหลวมมือมือสอดเข้ามา กิเลส จับลากจับถูไปจนได้ อยากให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามกิเลสนี้จะแหลกหมดนะ เวลานี้ยังเริ่มจะเลอะเทอะขึ้นเรื่อย ๆ เมืองไทยเราก็เป็นเมืองสงบเสงี่ยมเรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะเอาขนบธรรมเนียมอันดีงามไปจากธรรม จากพุทธศาสนาไปปฏิบัติ

ปู่ ย่า ตา ยาย ของเราปฏิบัติตามศีลตามธรรมมาก็รู้สึกว่าจะสงบเรียบร้อยดีงามทุกอย่าง ไม่แสดงหู แสดงตา แสดงใจ อย่างทุกวันนี้ที่ลูกหลานเหยียบหัวปู่ ย่า ตา ยาย อยู่เวลานี้มันรู้หรือเปล่าก็ไม่ทราบนะ มันเหยียบหัวปู่ ย่า ตา ยายของมันมา มันไม่ฟังเสียงข้างหน้าหลัง แชนท์ที่จะจมจะลงทำเดี๋ยว มันไม่ได้แชนท์เพื่อขึ้นนะเวลานี้ จรวดเขาขึ้นจรวดนี้หัวปักลงดินนะ จรวดลูกหลานของพี่น้องชาวไทยเรา นี้ มันมีแต่ข้างหน้าหลัง แชนท์เอาหัวปักลงดินจะจม ๆ ไปละ มันไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมซึ่งเป็นเสียงที่แคล้วคลาดปลอดภัยบ้างเลย

ทุกอย่างถ้าปฏิบัติตามธรรมแล้วจะดีไปทุกอย่าง ๆ ถ้าฝืนไปเท่าไรก็เป็นอย่างนั้น ฝืนหนักเข้าก็จมไปทั้งเป็นเลย เรื่องธรรมประมาทไม่ได้นะ ถ้าเอาความคิดความเห็นของตัวเองที่เต็มไปด้วยกิเลสหน้าหน้าแล้ว ก็เป็นอันว่าจมไปทั้งเป็น ๆ รู้สึกว่ามันผาดโผนโจนทะยาน

มากขึ้นทุกวัน ๆ ชาวไทยเรา เรื่องกิริยามารยาท การประพฤติเนื้อประพฤติตัว ทุกอย่างไหวไปทางลบ ๆ ๆ ทางที่จะให้ลุ่มให้จุ่ม จะไหวไปทางพื้นฟูไม่ค่อยมีนะ มันเป็นอย่างนั้น เห็นประจักษ์อยู่ต่อหน้าต่อตา ก็ไม่ใช่คนตาบอดมองไปไหนมันก็เห็น ว่าไง

มันพิลึกนะ มันหน้าด้านจริง ๆ ผู้มันด้านมันด้านจริง ๆ มันไม่ฟังเสียงใครเลย เสียงอรรถเสียงธรรมไม่ฟังเลย เมื่อเข้านี้เราเดินไปนั้น ปืบ ๆ มันมากราบต่อหน้า นุ่งล่อนจ้อนมานี้มันจะเห็นที่มันอยู่ เข้าใจไหมล่ะ มันมาขนาดหน้าด้าน ธรรมด้านก็พิดใส่กันเลยซิ จี้ลงไปนั้นเลย นี่มันจะเห็นที่อยู่นี้ ว้างั้นเลยนะ เอาแล้วเมื่อเข้านี้ ดุมนุชย์เขามีสมาบัติผู้ดีบ้างซิ เราไม่ใช่สัตว์นี่นะทำไมถึงทำอย่างนี้ ว้างี้ละ เมื่อเข้าเดินไปเอาต่อหน้าเลย สอนอันนี้ก็สอนแล้ว ยังมาตีหน้าผากเราต่อหน้าอีก ก็ใส่เปรี้ยวเลยเมื่อเข้านี้ ผู้ฟังไม่ใช่ผู้น้อย ๆ นะ ผู้พิพากษาก็มีฟังอยู่นั้น

นั่นละธรรมเหนือหมด จะพูดไม่ได้ยังไง สิ่งที่มันจะพามนุษย์ให้จุ่มด้วยจิตใจที่ต่ำทรามลงไปโดยลำดับ มันเห็นต่อหน้าต่อตานี้ ลากขึ้นมามันผิดที่ตรงไหน ให้รู้เนื้อรู้ตัว โห นับวันนำสลดสังเวชเข้าทุกวัน ๆ ชาวพุทธเราแน่ละ ชาวพุทธ ชาวพระเราแน่ละ มันหลงหลุมลอบต่อหน้าต่อตา หลักธรรมของพระพุทธเจ้า เฉพาะพระเจ้าพระสงฆ์นี้ หลักธรรมหลักวินัยซึ่งเป็นแบบฉบับของพระ มันเหยียบหัวพระพุทธเจ้าคือหลักธรรมหลักวินัยนั้น ซึ่งเป็นองค์แทนของศาสดาไปต่อหน้าต่อตา มันดื้อด้านขนาดนั้นนะ เวลานี้ก็เลสมันหนาขนาดนั้น พวกกันทราบแล้วยังพวกเรานะ

อู๊ย สลดสังเวชนะ จะเอาความดีความดี ความสุข ความเจริญ เป็นที่ระลึกละ เป็นที่อบอุ่นในใจจากสิ่งที่แสดงอยู่นี้ไม่มีเลย มันมีแต่ไฟแต่ไฟทั้งนั้น ธรรมที่แสดงออก ออกจากความสงบร่มเย็น ผาสุก ถ้าว่าสุขก็สิ้นโลก ธรรมของพระพุทธเจ้าเอามาสอนมันไม่ยอมฟังเสียงเลย แหม มันหนาขึ้นทุกวัน ๆ อ่อนใจที่จะสอนพูดจริง ๆ นะ ดูไปเท่าไร แหม จะมองดูไม่ได้ แม้แต่เข้ามาในวัดมันยังมาตีหน้าผากพระในวัดอีก มันเก่งขนาดนั้นนะกิเลสตัวนี้ มันอายุที่ไหนมันด้านพอแล้วนี้ มันไม่มียางอาย มันด้านพอแล้ว ถ้ามันเป็นขนาดนั้นอย่าเข้ามาในวัดนี้

เราไม่อยากเห็น ไม่อยากพบ เราไม่เห็นสิ่งเหล่านี้สำคัญยิ่งกว่าหัวใจของโลก ของมนุษยนะ พระพุทธเจ้าสอนหัวใจของสัตว์โลก ไม่ได้สอนวัตถุเงินทอง สิ่งของอะไร อันนี้เป็นเครื่องพยุงในทางหนึ่งต่างหาก หลักใหญ่คือใจให้ดีต่างหากนี่นะ เมื่อมันเห็นแล้วมันสลดสังเวช มันทอดอโยไปทุกอย่าง อ่อนไปทุกอย่าง ดูแล้ว ที่ฟังอยู่นี้ยังหาว่าหลวงตาดูดา

ว่ากล่าวอีกหรือ ใจตัวแปรตตัวผิอยู่ในตัวเองของเราทุกคนๆ เห็นไหมละ ไม่ดูบ้างหรือ เอมมาอวด ยังมาตีหน้าผากพระอีก

เมื่อเช้านี้มาตีหน้าผากหลวงตา เดินไปนั้น ปูบปั๊บเข้ามา มากราบ ล่อนจ้อนมันจะ เห็นที ก็ชี้ใส่ที่มันละชิ นี่เห็นไหม คนมีสมบัติผู้ดีเขาไม่ทำอย่างนี้ ดูเขาบ้างซิ ทำไมจึงมาทำ อย่างนี้ อูจาตบาดตาเหลือประมาณนี่นะ หายางอายุไม่ได้ เตียวมันจะเป็นหมานะ ว่างั้น แหละเมื่อเช้านี้ ผู้พิพากษาก็ยื่นฟัง ยื่นดู ยิ้ม ๆ ใครก็ช่าง ธรรมเหนือหมดทุกอย่าง เป็น ของเลิศของเลอมาตลอด สอนมาด้วยความเลิศเลอของธรรม สอนสิ่งที่มันเลวร้าย ขัดต่อ ธรรม ที่จะขัดต่อหัวใจเรา ขัดต่อคน ทำลายคน ลากออกต่างหากนี่นะ ไม่ได้เสียหยาอะไร การสอน

มีบทหนัก บทเบา ที่มันธรรมดาก็ธรรมดา ที่มันคดมันงอมากก็ชวานซัดลงไปซิจะ ว่าไง ใจสลดสังเวชจริง ๆ นะ ดูไป ๆ จนจะดูไม่ได้เวลานี้ เมืองไทยเราที่เป็นเมืองพุทธ ทำไมมันถึงเป็นเอาอย่างนี้นักหนา พิลึกพิลั่น ดูบ้างนะเจ้าของพี่น้องชาวไทยที่เป็นชาวพุทธ ถ้าเคารพนับถือพระพุทธเจ้าให้มองดูตัว กิริยาอาการทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงนี้มันขัดต่อ ธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นของเลิศเลออย่างไรหรือไม่ อยากให้ดูนะ อย่ามาคอยฟัง ตั้งแต่นั้นแล้วคอยตำหนิติเตียน แล้วเพิ่มโทษเจ้าของเข้าไปอีก เราไม่ได้มาเพิ่มโทษให้ ใครนะ เรามาชำระสะสางด้วยอรรถด้วยธรรมต่างหาก ขอให้ฟังกันบ้าง

มันเลวลงไปทุกวันๆ จิตใจคน ยิ่งคละเคล้าเข้ามากับเมืองนอกเมืองนา ยิ่งเป็น เปรตเป็นผีไปหมดเลย มันยิ่งไปเร็วนะถ้าลงทางต่ำแล้ว เร็วที่สุดเลยมองไม่เห็น โอ้หน้าทุเรศ นะ คำพูดอย่างนี้ไม่มีใครพูดแหละ เห็นต่อหน้าต่อตาอยู่ก็พูดกันไม่ออก เพราะต่างคนต่าง เป็นแบบเดียวกันซิ เกรงใจเขาก็เกรงใจเราก็ปล่อยให้กิเลสเหยียบหัวไปซิ ธรรมท่าน ไม่ได้เกรงใจใคร เป็นมูตรเป็นคูฟาดน้ำลงไป ชะล้างลงไปเท่านั้น ธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่เกรงใจใครธรรม ไม่ติดใคร ไม่ติดเรา ไม่ติดเขา ไม่ติดอะไรทั้งนั้น ถ้าลงติดอะไรอยู่แล้วพูด ไม่ได้ ถ้าเราจะว่าให้เขา โอ้ย เกรงใจเขา ก็คือหัวใจเราก็เหมือนหัวใจเขานั่นเอง

ถ้าเขาจะว่าให้เราเขาก็เกรงใจเรา แน่ะ ต่างคนต่างเกรงใจก็ปล่อยให้กิเลสเหยียบหัว ไปละชิ ถ้าไม่มีเกรงเขา เกรงเรา ไม่มีอะไรแล้ว อย่างธรรมพระพุทธเจ้านี้เหนือหมดแล้ว ไม่มี ราบไปเลย ผิด ถูก ชั่ว ดี ว่าไปตามเรื่องนั่นเลย ไม่งั้นก็จะเรียกว่าเที่ยงธรรมไฉนยังงั้น ธรรมต้องเป็นธรรมชาติที่เที่ยงธรรม ไม่เอนไม่เอียง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก จึง เรียกว่าธรรม โลกตายใจได้ เกรงใจเขา เกรงใจเรา มันเรื่องของกิเลส โอ้ยเราสลดสังเวชนะ

คลุกเคล้ากับโลกมานี้เป็นเวลา ๕ ปี ๖ ปี ผืนตลอดนะ เราผืน ดูเหมือนหุหนวกตาบอดไปอย่างงั้น

จะได้ผลอะไรบ้างที่จะได้นั้น ส่วนหลักใหญ่มันจะไม่ได้ซิ ก็กระตุกหลักใหญ่บ้างซิ เหล่านั้นเป็นเรื่องสิ่งอาศัยต่างหาก จิตใจที่จะครองบ้านครองเมืองนี้สำคัญมาก ใจนั้นนะ จะครองบ้านครองเมือง คนดีครองบ้านครองเมืองได้ คนชั่วคนเลวครองไม่ได้ พาให้ตัวเองและบ้านเมืองล่มจมได้ มันต่างกันอย่างงั้น ขอให้พากันคิดบ้างนะพี่น้องชาวไทยเรา เหลวไหลมากทีเดียว มันกลืนเข้าไปหมด ตลอดวัดวาอาราม พระเจ้าพระสงฆ์ ทั้งเขา ทั้งเรา มันเป็นแบบเดียวกันหมด ไม่ทราบว่าจะใครจะทำหนีใคร คือมันมอมแมม มีแต่มูตรแต่คูดเต็มตัวอยู่ด้วยกันทุกคน ไม่ทราบว่าจะใครจะสะอาดบ้างพอมาสอนกัน

นี่เราก็มอมแมมเหมือนกันกับโลกนั้นแหละ แต่เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน เราไม่ได้ว่าหลงตาบวนี้ประเสริฐเลิศเลออะไร แต่เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน ในฐานะที่เป็นครูเป็นอาจารย์ สอนโลกก็สอนอย่างงั้น ใครจะเอาก็ให้เอา ไม่เอาอยากจมนก็ให้บั้นไปนะ ถ้าเก่งกว่าพระพุทธเจ้านี้จมนทั้งนั้นแหละ ใครเก่งกว่าพระพุทธเจ้าไป เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละ พอ

ไม่ไปละไปหาเสือ (เสือที่วัดป่าหลวงตาบัว จ.กาญจนบุรี) เสือมีอยู่มีกินแล้ว ให้อยู่กินไป ไม่ไปแหละ แต่ก่อนไปเรื่อย ๆ พอได้ยินว่าเสือมีผู้อุปถัมภ์อุปฐากดูแลแล้ว โอ้ เสือมีवासนาว่าเรา เลยไม่ไปเยี่ยม อยาเสือ ไม่ไป ฟังว่าเสือก็มีवासนาะ มีคนดูแลรักษา เราก็บาใจ ไม่งั้นไปแต่ละที่นี้ของเต็มรถไปเลย เดียวนี้ก็หายห่วงไม่ไปละ ปล่อยให้เขาอยู่งั้นละเสือ

(โยมเอาอาสนะมาถวายหลวงตา) เอ๊ยมีแต่เครื่องเสริมพระให้ชี้เกียด นั่งดี นอนดี กินดี ชี้เกียดมากทุกวัน เห็นไหมพระพุทธเจ้าเป็นกษัตริย์ เราว่าจะหยุดเทศน์แล้ว อูจจาसन มหาसनา เวรมณี สิกุขาปท สมาทิยามิ คีล ๘ นั้น ห้ามไม่ให้นั่งให้นอนบนที่อันใหญ่และสูง ยัดด้วยนุ่นและสำลี คือถ้าอย่างนั้นมันเสริมความชี้เกียด เสริมกิเลส ท่านจึงสอนให้นั่งให้นอนอย่างไม่ให้ลืมตัว อูจจาसन มหาसनา คือว่าที่นั่งที่นอน อันสูงแลใหญ่ ภายในยัดด้วยนุ่นและสำลี ท่านห้ามไม่ให้นอน ตั้งแต่ผู้รักษาศีล ๘ ไปแล้ว เดียวนี้มันเป็นยังงี้ ฟูกคนหนึ่งสูงนุ่น โดดขึ้นตุ่มกระเด็นขึ้นนุ่น เห็นไหมมันเป็นยังงี้เดี๋ยวนี้

เพราะงั้นมันจึงมีตั้งแต่มูตรแต่คูดเต็มฟูกเต็มหมอน มันไม่มีทองคำธรรมชาติอยู่บนหมอน มันมีแต่อันนั้นละ ท่านผู้อยู่ที่นั่น ท่านสอนนั้นคือไม่ให้ลืมเนื้อลืมตัว ไม่ว่าหลับนอนที่ไหนไม่ให้นอนใจกับที่อยู่ ที่หลับที่นอน เพื่อความสุข ให้ตื่นเนื้อตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

เป็นอย่างนั้นต่างหาก นั่นละธรรมท่านสอน กับพวกเรานั้นเป็นยังไง ที่นอน หมอน มุ้ง พัง เอาชื่อนะ มันก็เป็นไปตามกันหมดเวลานี้ ก็เลยเหยียบแหลกหมดเลย อู๊ยพูดแล้วสลดสังเวช นะ เอาละทีนี้ให้พร พูดจบไม่เป็นยังไง ต้องจบเป็นบ้างซิ ให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวันได้ตามกำหนดการ ได้ที่
www.Luangta.com หรือ *www.Luangta.or.th*